

kan klarlægge, hvad der rent faktisk er passeret i sagen?

Jeg synes faktisk, at det er en meget hensigtsmæssig måde i stedet for at rulle en masse store kanoner frem med det samme. Det er jo derfor, at man har den variation af redskaber til sin rådighed.

Kl. 14.10

Så skal jeg kun sige, at hr. Jesper Langballe har ret i sin forudsigelse af, at jeg ikke på nogen måde vil gå ind i de udtalelser, som biskop Arendt er kommet med. Jeg har ikke noget kendskab til det møde, der har fundet sted, eller til, hvad der er sagt. Jeg kan kun sige til hr. Jesper Langballe, at kirkeministeren fra første færd selv har været en drivende kraft i at søge denne her sag opklaret, så jeg synes ikke, at man på nogen måde kan beskyldte kirkeministeren for at ville unddrage sig, at sagen bliver fuldt oplyst.

Pia Gjellerup (S):

Her har vi at gøre med en sag, hvor en minister står meget centralt, ikke i det, som ministeren selv ønsker at undersøge, men i det, som ministeren har ønsket at videregive til Folketinget, og navnlig den form, i hvilken ministeren har valgt at videregive viden eller uvidenhed til Folketinget.

Sagen handler jo dels om et økonomisk forløb, dels om en række orienteringer til Folketinget, som i bedste fald er stærkt misvisende.

Her er der selvfølgelig en meget god grund til at sikre, at embedsværket bliver retligt ordentligt behandlet og får lejlighed til at redegøre for, både skriftligt og mundtligt, hvilket grundlag ministeren har haft. Der er også god grund til at sørge for, at ministeren får en retfærdig behandling, at vi ikke bare kan se køen ved håndvasken, men at ministeren faktisk også får den retligt betryggende behandling, som en undersøgelseskommission vil være udtryk for, idet der jo både skriftligt og mundtligt afgives oplysninger og i mundtlig form under vidneansvar.

Jeg vil høre, om statsministeren ikke vil være med til at sikre ikke alene Folketinget og offentligheden en afklaring, men også ministeren en ordentlig retsstilling.

Formanden:

Hr. Keld Albrechtsen for et sidste spørgsmål som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Statsministeren er jo nok opmærksom på, at denne her sag handler om en alvorlig mistanke om kreativ bogføring, og jeg går ud fra, at statsministeren med sin egen baggrund er enig i, at netop sådanne sager bør man tage yderst alvorligt. Det håber jeg at statsministeren er enig i, også på baggrund af sine egne erfaringer.

Når vi så har oplevet, at kirkeministeren her i Folketingssalen har måttet erkende kendskab til posteringer, der lå langt efter den tid, hvor de egentlig hørte hjemme, er der jo tale om, at vi ved, at ministeren var involveret i disse ting.

På den baggrund er det helt overraskende, at statsministeren ikke med det samme siger: Jamen lad os få den kommissionsundersøgelse. Hvis det var sådan, at statsministeren mente, at dette her var regeringen bedst tjent med at få afklaret til bunds, var det lige præcis det, statsministeren ville gøre. Derfor får man altså på baggrund af statsministerens svar det indtryk, at der i regeringen ikke er den helt store interesse i at komme helt til bunds i denne sag.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Nu er hr. Keld Albrechtsen så hensynsfuld at inddrage mine egne erfaringer.

Jeg kan kun sige til hr. Keld Albrechtsen, at mine egne erfaringer gennem 25 år her i Folketinget dels er, at det i hvert fald som udgangspunkt ikke altid er tilrådeligt at følge hr. Keld Albrechtsens råd, dels at man ikke skal lade sig piske rundt af øjeblikkelige ophidsede stemninger, men netop handle velovervejet, roligt og tilrettelagt, bl.a. fordi det, som fru Pia Gjellerup er inde på, også handler om de berørtes retsstilling.

Det handler også om, at vi i hele tilrettelæggelsen af sådan nogle forløb tager ordentligt hensyn til, hvad det er for ressourcer, vi sætter i gang, i forhold til det problem, der måtte være. Og der er undersøgelseskommissioner altså et ret stort apparat at sætte i gang. Vi har det redskab, fordi der skal være mulighed for at lave sådanne undersøgelser, men vi har altså også andre instrumenter, som kan bringes i anvendelse.

Jeg synes, at muligheden for at bruge en advokatundersøgelse er et hensigtsmæssigt instrument. Som jeg før sagde, er der jo den mulighed, at hvis en advokat så siger, at han ikke med de instrumenter, han har til rådighed, kan komme ordentligt til bunds i sagen, ja, så kan man tage op til overvejelse, om man så skal køre en tak